

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...122.../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...12 ສິງຫາ 2024

ລັດຖະດໍາລັດ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 128/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 22/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 29 ກໍລະກົດ 2024.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **128** / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **28 / 06 / 24**

ມະຕິ

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2015 ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງກອງປະຊຸມຄັ້ງວັນທີ 25 ມິຖຸນາ 2024 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາໃນວາລະຕອນປາຍຂອງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ບອ ໄຊສົມພອນ ພົມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 60 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນ, ການຜະລິດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການສົ່ງອອກ, ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ແນໃສ່ເພີ່ມລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແມ່ນ ອາກອນທີ່ເກັບ ຕາມມູນຄ່າ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກການ ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຊຶ່ງຜູ້ຊົມໃຊ້ ສຸດທ້າຍ ເປັນຜູ້ເສຍ.

ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ອມພ”.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສິນຄ້າ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ ມີຕົວຕົນ ຫຼື ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຊຶ່ງສາມາດ ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຫຼື ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນ ຍ້າຍໄດ້ ແລະ ຊັບສິນອື່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການຜະລິດ, ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;

2. **ການບໍລິການ** ໝາຍເຖິງ ການຮັບໃຊ້, ການກະທຳ, ການສ້າງສິ່ງໃດໜຶ່ງ, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ຫຼື ການໃຫ້ບໍລິການອື່ນ ໂດຍມີຄຳຕອບແທນເປັນເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;

3. **ການສົ່ງອອກ** ໝາຍເຖິງ ການສົ່ງສິນຄ້າອອກຈາກ ສປປ ລາວ ໄປຕ່າງປະເທດ ລວມທັງການ ສົ່ງເຂົ້າໄປເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຜ່ານລະບົບການແຈ້ງພາສີແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຂອງຂະແໜງພາສີ;

4. **ການນຳເຂົ້າ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາສິນຄ້າຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ລວມທັງການ ນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຜ່ານລະບົບການແຈ້ງພາສີແບບເອເລັກໂຕຣນິກຂອງຂະແໜງພາສີ;

5. **ການສະໜອງສິນຄ້າ** ໝາຍເຖິງ ການມອບ, ການໂອນ ສິດຊົມໃຊ້ສິນຄ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ໂດຍໄດ້ ຮັບຄຳຕອບແທນເປັນ ເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ລວມທັງ ການໃຫ້ລ້າ, ການແລກປ່ຽນ, ການໃຊ້ໜີ້ ແລະ ການຊົມໃຊ້ເອງ;

6. **ການສະໜອງການບໍລິການ** ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ທີ່ເປັນການໃຫ້ບໍລິການ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນການສະໜອງສິນຄ້າ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການເປັນ ເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ທີ່ສາມາດຕົກລາຄາເປັນເງິນ ໄດ້ ລວມທັງ ການໃຫ້ບໍລິການລ້າ, ການແລກປ່ຽນ, ການໃຊ້ໜີ້, ການຊົມໃຊ້ເອງ;

7. **ຜູ້ເສຍ ອມພ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ຊົມໃຊ້ການບໍລິການ ຈາກ ຜູ້ມອບ ອມພ ລວມທັງ ຈາກນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອຊົມໃຊ້ເອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

8. **ຜູ້ມອບ ອມພ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນລະບົບ ອມພ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ຖືກມອບໝາຍ ຈາກຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. **ອມພ ສິນອອກ** ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນ ອມພ ທີ່ຄິດໄລ່ເກັບຈາກການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຊຶ່ງຈ່າຍໂດຍ ຜູ້ຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ການບໍລິການ;

10. **ອມພ ສິນເຂົ້າ** ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນ ອມພ ທີ່ຜູ້ມອບ ອມພ ໄດ້ຈ່າຍ ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຫຼື ການຊື້ ສິນຄ້າ ແລະ ໃຊ້ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ລວມທັງ ອມພ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ໃນການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ໃຊ້ການບໍລິການ ຈາກນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ;

11. **ສິນເຊື້ອ ອມພ** ໝາຍເຖິງ ອມພ ສິນເຂົ້າ ຊຶ່ງຜູ້ມອບ ອມພ ໄດ້ຈ່າຍ ໃນເວລາ ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ໃຊ້ການບໍລິການ ຢູ່ໃນປະເທດ ທີ່ນຳມາຫັກໃນເດືອນບໍ່ໝົດ ຕ້ອງຍົກໄປຫັກຕໍ່ໃນເດືອນຖັດໄປ;

12. **ໄລຍະການແຈ້ງ ແລະ ການມອບ ອມພ** ໝາຍເຖິງ ໄລຍະທີ່ຜູ້ມອບ ອມພ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງ ແລະ ມອບ ອມພ ທັງໝົດ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດໃນໄລຍະນັ້ນ;

13. **ຜູ້ມີພູມລຳເນົາ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນ, ມີສຳມະໂນຄົວ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນ ເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;

14. **ຜູ້ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນ, ບໍ່ມີສຳມະໂນຄົວ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງ ປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ອາໄສຢູ່ ຫຼື ບໍ່ດຳເນີນ ທຸລະກິດຢູ່ໃນ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;

15. **ເລືອດຄືນ** ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນ ຈາກ ເລືອດ ແລະ ນໍ້າເລືອດ ຄືນ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນການ ແພດວ່າມີຄຸນນະພາບ;

16. **ອັດຕາສູນສ່ວນຮ້ອຍ (0%)** ໝາຍເຖິງ ອັດຕາທີ່ຮຽກເກັບ ອມຟ ຕາມການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ລວມທັງຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດສໍາເລັດຮູບ ຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກການຍົກເວັ້ນ ອມຟ ເນື່ອງຈາກການນໍາໃຊ້ອັດຕາສູນ ສ່ວນຮ້ອຍ ມີສິດຂໍຄືນເງິນ ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າໄດ້. ສໍາລັບການຍົກເວັ້ນນັ້ນ ບໍ່ມີສິດຂໍຫັກ ແລະ ຂໍຄືນ ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ, ແຕ່ສາມາດເອົາ ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າລົງເປັນລາຍຈ່າຍ;

17. **ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນສາກົນ** ໝາຍເຖິງ ການບໍລິການຂົນສົ່ງ ຜູ້ໂດຍສານ, ສິນຄ້າ ແລະ ເຄື່ອງຂອງ ຜ່ານດິນແດນ ສປປ ລາວ;

18. **ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ** ໝາຍເຖິງ ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

19. **ຫ້ອງການສ່ວຍສາອາກອນ** ໝາຍເຖິງ ບ່ອນເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນສ່ວຍສາ ອາກອນແຕ່ລະຂັ້ນ;

20. **ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ** ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ໄປ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຢູ່ສະຖານທີ່ສະເພາະ ຫຼື ວຽກງານໃດໜຶ່ງ;

21. **ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ** ໝາຍເຖິງ ເຂດການລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດອຳນາດອະທິປະໄຕ ແລະ ຜືນ ແຜ່ນດິນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີກົນໄກຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການລົງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສະເພາະ ຊຶ່ງຖືກສ້າງຕັ້ງ ຂຶ້ນໂດຍການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;

22. **ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ** ໝາຍເຖິງ ເຂດການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ໂດຍລັດຖະບານ ຢູ່ນອກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການໃນຂະແໜງການໃດໜຶ່ງສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ນິຄົມອຸດສາຫະ ກຳ, ເຂດເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ລັດ ວາງນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມຟ ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ພັດທະນາລະບົບ ການຈັດເກັບ ແລະ ການແຈ້ງມອບ ອມຟ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ທັນສະໄໝ ຮັບປະກັນ ຄວາມຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມຟ ດ້ວຍການປະກອບ ບຸກຄະລາກອນ, ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນ ຕາມຄວາມສາມາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລັດ ສ້າງ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການໃນການ ແຈ້ງ ແລະ ມອບ ອມຟ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ອມຟ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ສົ່ງເສີມ ການຜະລິດສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
3. ຮັບປະກັນ ຄວາມສະເໝີພາບ, ຄວາມທັນສະໄໝ, ບໍລິການສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;

4. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ປະຕິບັດຕາມ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 6 ພັນທະຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊົມໃຊ້ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ ສປປ ລາວ ລ້ວນແຕ່ ມີພັນທະເສຍ ອມພ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຊົມໃຊ້ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມ ການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ ດ້ວຍການ ແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ບົດຮຽນ, ເຕັກນິກ, ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວ, ປະຕິບັດ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II

ລະບົບພື້ນຖານຂອງອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ລະບົບພື້ນຖານຂອງອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ລະບົບພື້ນຖານຂອງ ອມພ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການເກັບ ອມພ;
2. ການຄິດໄລ່ ອມພ;
3. ການຫັກ ແລະ ການສົ່ງຄືນ ອມພ;
4. ການແຈ້ງ ແລະ ການມອບ ອມພ;
5. ການເຂົ້າ, ການອອກ ລະບົບ ອມພ;
6. ການຖືບັນຊີ ແລະ ການອອກໃບເກັບເງິນ ອມພ;
7. ການກວດກາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ອມພ ທີ່ຄ້າງມອບ.

ໝວດທີ 1

ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ຜູ້ເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ເກັບ ອມພ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ;

2. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນລະບົບ ອມຟ;
3. ຜູ້ຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຈາກນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ກົດຈະກຳທີ່ຖືກເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ກົດຈະກຳທີ່ຖືກເກັບ ອມຟ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຈາກຕ່າງປະເທດ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;
2. ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍ ຜູ້ມອບ ອມຟ;
3. ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ ນອກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດ ສະເພາະໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍວິສາຫະກິດທີ່ຈົດທະບຽນສ້າງຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດ ສະເພາະ;
5. ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ໂດຍ ຜູ້ມີພູມລຳເນົາ ຫຼື ຜູ້ບໍ່ມີ ພູມລຳເນົາ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ກົດຈະກຳທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ກົດຈະກຳທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນ ອມຟ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າ:
 - 1.1. ແນວພັນພືດທຸກປະເພດ, ແນວພັນສັດ, ນ້ຳເຊື້ອສັດ, ວັກຊີນກັນພະຍາດ, ອຸປະກອນ ແລະ ນ້ຳຢາ (ໄນໂຕຣເຈນແຫຼວ) ເພື່ອເກັບຮັກສາ ວັກຊີນກັນພະຍາດ ແລະ ນ້ຳເຊື້ອສັດ, ຫົວອາຫານສັດ, ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸດິບເຄື່ອງສຳເລັດຮູບ ຮັບໃຊ້ ການຜະລິດຫົວອາຫານສັດ ແລະ ການຜະລິດຢາວັກຊີນປົວສັດ ທີ່ພາຍໃນ ປະເທດບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້;
 - 1.2. ວັດຖຸດິບທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດ ຝຸ່ນວິທະຍາສາດ, ຢາປາບສັດຕູພືດ ທີ່ ເປັນອັນຕະລາຍໜ້ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ພາຍໃນປະເທດບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້;
 - 1.3. ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງກົນຈັກ ຮັບໃຊ້ວຽກງານກະສິກຳ ທີ່ພາຍໃນປະເທດບໍ່ສາມາດຕອບ ສະໜອງໄດ້;
 - 1.4. ເຄມີ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ, ທົດລອງ, ການວິໄຈວິທະຍາສາດ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ໂດຍການ ອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 - 1.5. ສະແຕັມອາກອນ ຫຼື ສະແຕັມໄປສະນີ;
 - 1.6. ເຮືອບິນ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຂົນສົ່ງທາງອາກາດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ບໍ່ລວມເຮືອບິນມາຮັບໃຊ້ສ່ວນຕົວ ຫຼື ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ສາຍການບິນ;
 - 1.7. ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ນ້ຳມັນອື່ນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການບໍລິການຂົນສົ່ງສາກົນທາງອາກາດ;
 - 1.8. ສິນຄ້າ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານທາງລັດຖະການ ຂອງ ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນ ທີ່ປະຈຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມ ສົນທິສັນຍາ, ສັນຍາສາກົນ ແລະ ຕາມການອະນຸຍາດຈາກກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 - 1.9. ປຶ້ມ ແບບຮຽນ, ແບບສອນ, ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນ, ຮັບໃຊ້ໃນຫ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທົດລອງ ໂດຍການອະນຸຍາດຈາກກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

1.10. ຄຳແຫ່ງ ເພື່ອຄຳປະກັນການພົມທະນະບັດ, ການນຳເຂົ້າທະນະບັດ ແລະ ການນຳເຂົ້າ ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຕ່າງໆ ລວມທັງເຈ້ຍ ຫຼື ໂລຫະ ເພື່ອພົມທະນະບັດ ໂດຍທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ;

1.11. ຢາປົວສັດ, ອະໄວຍະວະທຽມ ເພື່ອປ່ຽນຖ່າຍໃສ່ຮ່າງກາຍຂອງສັດ;

1.12. ຢາຟື້ນເມືອງ, ອະໄວຍະວະທຽມ ເພື່ອປ່ຽນຖ່າຍໃສ່ຮ່າງກາຍຂອງຄົນ, ເລືອດຄົນ, ເຄື່ອງຄ້ຳຊຸ ແລະ ລີ້ຮັບໃຊ້ ຄົນເຈັບ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ;

1.13. ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນການແພດ, ເຄື່ອງວິເຄາະຕ່າງໆ ຂອງບັນດາໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ ຂອງ ລັດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ບໍລິການສັງຄົມ ໂດຍການອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

1.14. ຍານພາຫະນະ ແລະ ເຄື່ອງຈັກ ຮັບໃຊ້ວຽກງານວິຊາສະເພາະ, ເຄື່ອນໄຫວຮັບໃຊ້ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ເປັນຕົ້ນ ລົດດັບເຟີງ, ລົດຮັບສິ່ງຄົນເຈັບ, ລົດກູ້ໄຟ, ລົດສະເພາະສ້ອມແປງເຄື່ອນທີ່, ລົດຖ່າຍທອດໂທລະພາບ, ວິທະຍຸ, ເຄື່ອງວັດແທກມົນລະພິດ ຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ໂດຍການ ອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

1.15. ຍານພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນເຕັກນິກ ຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບ, ຍົກເວັ້ນລົດຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານ;

1.16. ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ບາງປະເພດ ແລະ ຂອງຂວັນ ຂອງນັກສຶກສາ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ນັກການທູດ ທີ່ສຳເລັດວຽກງານຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຍົກຍ້າຍມາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແບບຖາວອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ຍົກເວັ້ນວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ຈາກການສືບທອດມູນ ມໍຣະດົກ;

1.17. ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ສັນຍາ, ຂໍ້ຜູກພັນ ທີ່ລັດຖະບານເຊັນກັບຕ່າງປະເທດ;

1.18. ການນຳເຂົ້າຜະລິດຊັງງານໄຟຟ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອມາສະໜອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

2. ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ:

2.1. ພຶດກະສິກຳ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ຜ່ານການປຸງແຕ່ງຂຶ້ນຕົ້ນ ເປັນຕົ້ນ ການຝານ, ການບົດ, ການສີເອົາເປືອກອອກ, ການເອົາເມັດອອກ;

2.2. ສັດທຸກປະເພດ ທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ບໍ່ມີຊີວິດ ທັງເປັນໂຕ ຫຼື ເປັນຊີ້ນສ່ວນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປຸງແຕ່ງ ຫຼື ໄດ້ປຸງແຕ່ງຂຶ້ນຕົ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບສິດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ເນົ່າເປື້ອຍ;

2.3. ແນວຜັນພືດທຸກປະເພດ, ແນວຜັນສັດ, ຫົວອາຫານສັດ, ທຸກປະເພດຢາປິ່ນປົວ ແລະ ວັກ ຊິນກັນພະຍາດສັດ, ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸດິບເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຮັບໃຊ້ ການຜະລິດຫົວອາຫານສັດ, ຝຸ່ນສຳເລັດຮູບ, ການຜະລິດວັກຊິນກັນ ແລະ ປິ່ນປົວສັດ;

2.4. ວັດຖຸດິບ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດ ຝຸ່ນຊີວະພາບ, ຝຸ່ນວິທະຍາສາດ, ຢາປາບສັດຕູພືດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໜ້ອຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2.5. ສິນຄ້າ ໃນເຮືອບິນທີ່ບໍລິການຂົນສົ່ງສາກົນທາງອາກາດ;

2.6. ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງກົນຈັກ ຮັບໃຊ້ວຽກງານກະສິກຳ;

2.7. ສະແຕັມອາກອນ ຫຼື ສະແຕັມໄປສະນີ;

2.8. ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນສາກົນ;

2.9. ປຶ້ມແບບຮຽນ, ແບບສອນ, ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນ, ຮັບໃຊ້ໃນຫ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທົດລອງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2.10. ໜັງສືພິມ, ວາລະສານການເມືອງ ແລະ ການບໍລິການ ລາຍການໂທລະພາບ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ທີ່ເຜີຍແຜ່ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ການເມືອງຂອງລັດ ໂດຍບໍ່ມີລັກສະນະທຸລະກິດ;

2.11. ການບໍລິການກ່ຽວກັບການ ສຶກສາ ແລະ ກິລາ ເຊັ່ນ ໂຮງຮຽນລ້ຽງເດັກ, ໂຮງຮຽນອະນຸບານ, ໂຮງຮຽນປະຖົມ, ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ, ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ, ໂຮງຮຽນສອນກິລາ-ກາຍະກຳ, ວິທະຍາໄລ, ວິທະຍາຄານ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ;

2.12. ດອກເບ້ຍເງິນຝາກ, ດອກເບ້ຍເງິນກູ້, ລາຍຮັບຈາກການໂອນເງິນ, ກຳໄລຈາກອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ທຸລະກຳທາງດ້ານການເງິນອື່ນ ຈາກການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ;

2.13. ຜົນຕອບແທນທີ່ໄດ້ຈາກ ການລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບທີ່ຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ການບໍລິການຂອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ການບໍລິການຂອງສູນຮັບຝາກຫຼັກຊັບ, ການບໍລິການຂອງສະຖາບັນສື່ກາງດ້ານຫຼັກຊັບ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການໃນຂົງເຂດວຽກງານຫຼັກຊັບ ແລະ ການບໍລິການອື່ນ;

2.14. ກິດຈະການປະກັນໄພ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ຄົນ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ປູກ;

2.15. ການບໍລິການ ກວດ, ປິ່ນປົວ ແລະ ວິໄຈ ພະຍາດ ຄົນ ແລະ ສັດ;

2.16. ຢາປິວສັດ, ອະໄວຍະວະທຽມ ເພື່ອປ່ຽນຖ່າຍໃສ່ຮ່າງກາຍຂອງສັດ;

2.17. ຢາພື້ນເມືອງ, ອະໄວຍະວະທຽມ ເພື່ອປ່ຽນຖ່າຍໃສ່ຮ່າງກາຍຂອງຄົນ, ເລືອດຄົນ, ເຄື່ອງຄ້ຳຊຸ ແລະ ລີ້ຮັບໃຊ້ ຄົນເຈັບ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ສຸງອາຍຸ;

2.18. ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນການແພດ, ເຄື່ອງວິເຄາະຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ບັນດາ ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາຂອງລັດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ບໍລິການສັງຄົມ;

2.19. ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ໃຫ້ແກ່ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ສັນຍາ, ຂໍ້ຜູກພັນ ທີ່ລັດຖະບານເຊັນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2.20. ການສະໜອງຜະລິດຜະລິດຜະລິດຜະລິດ ຂອງຜູ້ຜະລິດຜະລິດຜະລິດຜະລິດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດໃຫ້ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ;

2.21. ສິນຄ້າທີ່ສະໜອງຢູ່ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ;

2.22. ການຜະລິດພາຍໃນທີ່ສະໜອງຜົນຜະລິດໃຫ້ແກ່ໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ;

2.23. ການສະໜອງ ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນອື່ນ ທີ່ຜະລິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຂອດການນຳເຂົ້າໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຕາມລາຍການສິນຄ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

3. ການສົ່ງອອກ:

3.1. ແຮ່ທາດດິບ ຫຼື ແຮ່ດິບເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ທີ່ສົ່ງເຂົ້າຜະລິດ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ນອກເຂດ ເພື່ອປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ເພື່ອສົ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດ;

3.2. ການສົ່ງອອກຜະລິດຜະລິດຜະລິດຜະລິດ ເຂົ້າ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ການສົ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດ;

3.3. ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້.

ກະຊວງການເງິນ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດບັນຊີລະອຽດກ່ຽວກັບ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນ ອມພ ຕາມ ຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ສະຖານທີ່ສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ສະຖານທີ່ສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກເກັບ ອມພ ແມ່ນ ບ່ອນສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທີ່ສະໜອງສິນຄ້າ:

- 1.1. ສິນຄ້າທີ່ມີຕົວຈິງໃນເວລາສະໜອງ ສໍາລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ມີການຂົນສົ່ງ;
- 1.2. ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າເລີ່ມຕົ້ນ ສໍາລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ທີ່ມີການຂົນສົ່ງໂດຍຜູ້ສະໜອງ ຫຼື ໃນນາມຜູ້ສະໜອງ ໂດຍຜູ້ຊື້ ຫຼື ໃນນາມຜູ້ຊື້ເອງ;
- 1.3. ສິນຄ້າຖືກຕິດຕັ້ງ ຫຼື ປະກອບ ສໍາລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ທີ່ມີການຕິດຕັ້ງ ຫຼື ປະກອບ ໂດຍຜູ້ສະໜອງເອງ ຫຼື ໃນນາມຜູ້ສະໜອງ;
- 1.4. ສໍາລັບສິນຄ້າທີ່ຖືກຂາຍຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜູ້ມອບ ອມພ ກ່ອນຖືກຂົນສົ່ງ ແລະ ຖືກນໍາເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ໂດຍຜູ້ມອບເອງ ຫຼື ໃນນາມຜູ້ມອບ ໃຫ້ຜູ້ຊື້ທີ່ມີພູມລໍາເນົາ ຫຼື ຈົດທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
- 1.5. ສໍາລັບການສະໜອງສິນຄ້າຕົວຈິງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ຖືກຂົນສົ່ງ ໄປຕ່າງປະເທດ, ເຂົ້າ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໂດຍຜູ້ສະໜອງ ຫຼື ຜູ້ຊື້ເອງ;
- 1.6. ສໍາລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ກ່ອນການແຈ້ງເສຍພາສີຂາເຂົ້າ ໂດຍຜູ້ນໍາເຂົ້າ.

2. ສະຖານທີ່ສະໜອງການບໍລິການ:

- 2.1. ຜູ້ຮັບການສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ມີພູມລໍາເນົາ ແລະ ໄດ້ຈົດທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
- 2.2. ການບໍລິການທີ່ປຶກສາ ພົວພັນກັບຂໍ້ມູນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເຖິງວ່າຜູ້ຮັບການສະໜອງການບໍລິການ ຈະມີພູມລໍາເນົາ ແລະ ໄດ້ຈົດທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ບໍ່ ກໍຕາມ;
- 2.3. ການບໍລິການ ທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບອະສັງຫາລິມະຊັບ ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນ ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການບໍາລຸງຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ການບໍລິການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວອື່ນ;
- 2.4. ການບໍລິການໃຫ້ເຊົ່າ ສິນຄ້າ ຫຼື ຊັບສິນ ຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ເປັນຕົ້ນລົດ, ເຮືອ, ເຮືອບິນ ຂອງຜູ້ມອບ ອມພ ຖ້າວ່າສິນຄ້ານັ້ນຖືກນໍາໃຊ້ຕົວຈິງ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 2.5. ການບໍລິການຂົນສົ່ງໂດຍສານ ແລະ ສິນຄ້າ ຖ້າວ່າການເຄື່ອນໄຫວຕົວຈິງ ຫາກເກີດຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ;
- 2.6. ການບໍລິການກົດຈະກຳທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ສິນລະປະກຳ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ວິທະຍາສາດ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ບັນເທີງ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ ລວມເຖິງການສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ຜູ້ຈັດງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກົດຈະການເຫຼົ່ານີ້;
- 2.7. ການບໍລິການດ້ານ ໄປສະນີ ແລະ ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ຖ້າວ່າບ່ອນສະໜອງການບໍລິການດັ່ງກ່າວ ຫາກຈົດທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ເຖິງວ່າຜູ້ຮັບການສະໜອງການບໍລິການ ຈະຢູ່ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ກໍຕາມ ແຕ່ບໍ່ລວມເອົາການບໍລິການໃຫ້ເຊົ່າດາວທຽມ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສະໜອງການບໍລິການພາຍໃນປະເທດ;
- 2.8. ການບໍລິການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກົດຈະການອື່ນທີ່ປົນເອ້ອມ.

ໝວດທີ 2

ການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 14 ວິທີຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ວິທີຄິດໄລ່ ອມພ ໃຫ້ເອົາ ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ ອມພ ຄຸນ ອັດຕາ ອມພ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ ອມພ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທົ່ວໄປ:

1.1. ລາຄາ ຊື້ ຂາຍ ຕົວຈິງຮອດຊາຍແດນ ບວກ ພາສີຂາເຂົ້າ ບວກ ອາກອນຊົມໃຊ້ (ຖ້າມີ) ສໍາລັບການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ;

1.2. ມູນຄ່າການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ບວກ ອາກອນຊົມໃຊ້ (ຖ້າມີ) ແຕ່ບໍ່ລວມ ອມພ ສໍາລັບການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ;

1.3. ມູນຄ່າການຊື້ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຕົວຈິງ ທີ່ບໍ່ລວມ ອມພ ສໍາລັບການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຈາກ ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

1.4. ມູນຄ່າຊື້ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຕົວຈິງ ທີ່ບໍ່ລວມ ອມພ ສໍາລັບການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຈາກຜູ້ມີພູມລໍາເນົາທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຢູ່ໃນ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;

1.5. ລາຄາ ຊື້ ຂາຍ ຕົວຈິງຮອດຊາຍແດນ ບວກ ພາສີຂາເຂົ້າ ບວກ ອາກອນຊົມໃຊ້ (ຖ້າມີ) ບວກ ກໍາໄລລວມ ສໍາລັບຜູ້ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າເຜື່ອຊົມໃຊ້ເອງ;

1.6. ມູນຄ່າການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຕາມຕົວຈິງ ຫຼື ທ້ອງຕະຫຼາດ ບວກ ອາກອນຊົມໃຊ້ (ຖ້າມີ) ສໍາລັບ ການແລກປ່ຽນ, ການໃຫ້ລ້າ, ການໃຊ້ໜີ້ ແລະ ການຊົມໃຊ້ເອງ;

1.7. ມູນຄ່າການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຕົວຈິງ ບວກ ອາກອນຊົມໃຊ້ (ຖ້າມີ) ສໍາລັບ ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ.

2. ສໍາລັບແຮ່ທາດ:

2.1. ລາຄາ ຊື້ ຂາຍ ຕົວຈິງຮອດດ່ານຊາຍແດນ ບວກ ພາສີຂາເຂົ້າ ສໍາລັບການນໍາເຂົ້າ;

2.2. ລາຄາ ຊື້ ຂາຍ ຕົວຈິງ ຫຼື ລາຄາຕະຫຼາດສາກົນ ຫຼື ລາຄາທີ່ລັດຖະບານກໍານົດ ສໍາລັບການສະໜອງ ຫຼື ຊື້ ຂາຍ ແຮ່ທາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ສິ່ງອອກ ໄປຕ່າງປະເທດ, ສິ່ງເຂົ້າເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ລວມທັງການແລກປ່ຽນ, ການໃຫ້ລ້າ, ການໃຊ້ໜີ້ ແລະ ການຊົມໃຊ້ເອງ.

3. ສໍາລັບຜະລິດຜະລິດພາຍໃນ:

3.1. ບໍລິມາດຫົວໜ່ວຍຜະລິດພາຍໃນຕາມໜັ້ນໄຟ ທີ່ບັນທຶກໃນແຕ່ລະເດືອນ ຄຸນໃຫ້ລາຄາຕາມສັນຍາ ຊື້ ຂາຍ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ສໍາລັບຜະລິດຜະລິດພາຍໃນ;

3.2. ລາຄາຜະລິດພາຍໃນຕາມຂັ້ນການຊົມໃຊ້ຜະລິດພາຍໃນ ທີ່ລັດຖະບານກໍານົດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຫຼື ຕາມສັນຍາ ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດພາຍໃນ ສໍາລັບ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ມອບ ອມພ ມີລາຍຮັບສໍາຮອງ ກໍໃຫ້ລວມເຂົ້າເປັນພື້ນຖານການຄິດໄລ່ ອມພ ອັນດຽວ.

ຖ້າວ່າລາຍຮັບຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຫາກເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ກໍໃຫ້ຄິດໄລ່ເປັນເງິນກີບຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນເວລານັ້ນ.

ມາດຕາ 16 ການຄັດແກ້ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ ອມພ ຈະຖືກຄັດແກ້ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ລູກຄ້າສິ່ງ ສິນຄ້າ ຫຼື ຄ່າບໍລິການ ຄົນ ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ;

2. ຜູ້ມອບ ອມພ ຍົກເລີກການຊື້ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຕາມພາຍຫຼັງ;

3. ຜູ້ມອບ ອມພ ໄດ້ມີການ ຫຼຸດ ຫຼື ເພີ່ມ ລາຄາ ສິນຄ້າ ຫຼື ຄ່າບໍລິການ ຕາມພາຍຫຼັງ.

ການດັດແກ້ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ ອມພ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ສະໜອງ ໄດ້ອອກໃບເກັບເງິນທີ່ມີ ອມພ ແລະ ໄດ້ແຈ້ງມອບຈຳນວນເງິນ ອມພ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອັດຕາ ອມພ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອັດຕາ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%):
 - 1.1. ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;
 - 1.2. ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກເກັບ ອມພ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
 - 1.3. ການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຈາກນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ.
2. ອັດຕາ ສູນສ່ວນຮ້ອຍ (0%) ສຳລັບການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ໄປຕ່າງປະເທດ, ເຂົ້າ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ລວມທັງຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດສຳເລັດຮູບ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ການ ຄິດໄລ່ ແລະ ເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການ ຄິດໄລ່ ແລະ ເກັບ ອມພ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ ຄິດໄລ່ ແລະ ເກັບ ໃນເວລາແຈ້ງເສຍພາສີຂາເຂົ້າ;
2. ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໃຫ້ ຄິດໄລ່ ແລະ ເກັບ ໃນເວລາມີການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ. ສຳລັບ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ ແລກປ່ຽນ, ໃຫ້ລ້າ, ໃຊ້ໜີ້ ແລະ ຊົມໃຊ້ເອງ ໃຫ້ຄິດໄລ່ ແລະ ເກັບ ໃນເວລາມີການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ໃນເວລາມີການ ໂອນ ຫຼື ມອບ ກຳມະສິດ;
3. ການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຈາກນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ ຫັກ ແລະ ເກັບ ອມພ ໄວ້ ໃນເວລາມີການເບີກຈ່າຍເງິນ ໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ. ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ ໃຫ້ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 19 ກຳນົດເວລາຄິດໄລ່ ແລະ ເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຄືນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ສາມາດຄິດໄລ່ ແລະ ເກັບ ອມພ ຄືນຢ່ອນຫຼັງໄດ້ ພາຍໃນເວລາ ສາມປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ໄລ່ລຽງ ແລະ ມອບ ອມພ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີ ຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນຊັດເຈນ ແລະ ຂໍ້ມູນພຽງພໍ.

ອມພ ທີ່ຄິດໄລ່ຄືນນັ້ນ ຕ້ອງມອບພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ໄດ້ອອກເອກະສານຄິດໄລ່ທາງການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໝວດທີ 3

ການຫັກ ແລະ ການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການຫັກ ແລະ ການສົ່ງຄືນ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການຫັກ ອມພ ແມ່ນ ການຫັກ ອມພ ສິນເຂົ້າ ຄືນໃຫ້ ຜູ້ມອບ ອມພ.

ການສົ່ງຄືນ ອມພ ແມ່ນ ການທົດແທນຄືນ ອມພ ໃຫ້ແກ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ອມພ ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການ

ບໍລິການ ຈາກນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຈາກການສົ່ງອອກ, ມີສິນເຊື້ອ ອມຟ ເກີນ ສາມເດືອນ, ຍົກເລີກ, ແຍກກິດຈະການ, ຢຸດເຊົາກິດຈະການ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ຜູ້ມີສິດຫັກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສິ້ນເຂົ້າ

ຜູ້ມີສິດຫັກ ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ ແມ່ນ ຜູ້ມອບ ອມຟ ທີ່ປະຕິບັດ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 22 ແລະ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສິ້ນເຂົ້າທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກ

ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກ ແມ່ນ ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ ທີ່ຕິດຜັນໂດຍກົງກັບ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການຜະລິດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກເສຍ ອມຟ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການຫັກອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສິ້ນເຂົ້າ

ເງື່ອນໄຂການຫັກ ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອມຟ ທີ່ໄດ້ມອບແລ້ວ ຈາກການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຈາກນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ຜູ້ມອບ ອມຟ ໂດຍມີການແຈ້ງມອບ ອມຟ ເປັນປົກກະຕິແຕ່ລະເດືອນ, ແຈ້ງມອບຜ່ານລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນລາຍຮັບສ່ວຍສາອາກອນ (Tax RIS), ມອບເງິນຜ່ານ ລະບົບທະນາຄານ ແລະ ລະບົບອື່ນ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອະນຸຍາດ ຫຼື ຜ່ານຄົງເງິນແຫ່ງຊາດ;
3. ການ ຊື້ ຂາຍ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຕ້ອງຊຳລະຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ເອກະສານຢັ້ງຢືນການຂໍ້ຫັກ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເຊັ່ນ ໃບເກັບເງິນ, ໃບຮັບເງິນ, ໃບແຈ້ງມື ແລະ ເອກະສານຢັ້ງຢືນອື່ນ;
5. ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ ຕ້ອງເລີ່ມຫັກໃນເດືອນທີ່ມີ ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າເກີດຂຶ້ນ ຖ້າຫັກບໍ່ໝົດ ພາຍໃນເວລາສາມເດືອນ ກໍສາມາດຂໍຄືນເປັນເງິນໄດ້.

ຈຸນລະວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າລະບົບ ອມຟ ໃນໄລຍະ ໜຶ່ງ ປີ ທຳອິດ ສາມາດຫັກ ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າແບບກຳນົດ ຕາມລະບຽບການທີ່ ກະຊວງການເງິນ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສິ້ນເຂົ້າ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກ

ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກ ແມ່ນ ອມຟ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃນເວລາ ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ ທີ່ຕິດຜັນກັບການສະໜອງ ທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນ ອມຟ;
2. ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການຫັກ, ສົ່ງຄືນ ຫຼື ລົງເປັນລາຍຈ່າຍແລ້ວ;
3. ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າ ຈາກການປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ແລະ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ອມຟ ສິ້ນເຂົ້າຂອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໂດຍກົງເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງຕິດຜັນກັບລາຍຈ່າຍຂອງຜູ້ມອບ ອມຟ ມີ ດັ່ງນີ້:
 - 4.1. ລາຍຈ່າຍທີ່ຕິດຜັນກັບການຊື້ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ບໍ່ເປັນການດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍກົງ;

4.2. ລາຍຈ່າຍນອກທຸລະກິດ ແລະ ລາຍຈ່າຍສ່ວນຕົວຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຫຼື ຂາຮຸ້ນ ແລະ ພະນັກງານຂອງຕົນ;

4.3. ລາຍຈ່າຍຂອງທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນ ຫຼື ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນ ແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ;

4.4. ລາຍຈ່າຍທີ່ຕິດພັນກັບຊັບສົມບັດຄົງທີ່ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດ ຫຼື ໄດ້ຈົດເປັນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ເປັນຕົ້ນ ເອົາໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ຜູ້ຈັດການ ຫຼື ພະນັກງານ ນຳໃຊ້ສ່ວນຕົວ ຫຼື ມີເກີນຄວາມຕ້ອງການໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;

4.5. ລາຍຈ່າຍທີ່ຕິດພັນກັບ ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ອາຍແກັດ ສະເພາະອັດຕາສ່ວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໂດຍກົງເຂົ້າໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;

5. ອມພ ສິນເຂົ້າ ທີ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນຖືກຕ້ອງ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກເຂົ້າໃນໃບແຈ້ງ-ມອບ ອມພ ເກີນ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ເດືອນທີ່ມີ ອມພ ສິນເຂົ້າເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລົງເປັນລາຍຈ່າຍ;

6. ອມພ ສິນເຂົ້າ ທີ່ຕິດພັນກັບການຊົມໃຊ້ການບໍລິການຂົນສົ່ງ ຈາກນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

7. ອມພ ສິນເຂົ້າ ຈາກພະລັງງານໄຟຟ້າ ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລົງເປັນ ລາຍຈ່າຍ ຫຼື ຕົ້ນທຶນຊັບສົມບັດຄົງທີ່, ຍົກເວັ້ນການສະໜອງໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

8. ອມພ ສິນເຂົ້າ ຈາກແຮ່ທາດ ໃນຂອດການສົ່ງອອກ ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລົງເປັນລາຍຈ່າຍ ຫຼື ຕົ້ນທຶນ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ຜູ້ມີສິດຂໍຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ມີສິດຂໍຄືນ ອມພ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ມອບ ອມພ ທີ່ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ຕາມກົດຈະກຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້;

2. ຜູ້ມອບ ອມພ ຊຶ່ງໄດ້ໄລ່ລຽງເປັນແຕ່ລະເດືອນ ແຕ່ຫັກ ອມພ ສິນເຂົ້າບໍ່ໝົດ ພາຍໃນເວລາ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ເດືອນທີ່ມີ ອມພ ສິນເຂົ້າ ເກີດຂຶ້ນ;

3. ຜູ້ມອບ ອມພ ທີ່ຄວບກົດຈະການ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກ ຍົກເລີກ, ແຍກກົດຈະການ, ຢຸດເຊົາ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຕາມກົດໝາຍ;

4. ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ນັກການທຸດ ຕາມການຢັ້ງຢືນຂອງກະຊວງການ ຕ່າງປະເທດ;

5. ຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ ທີ່ຊື້ສິນຄ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ນຳສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໄປ ຊົມໃຊ້ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜ່ານດ່ານສະໜາມບິນສາກົນ ແລະ ດ່ານສາກົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

6. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ເສຍ ອມພ ເກີນກວ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງຄືນ

ອມພ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງຄືນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອມພ ສິນເຂົ້າ ຂອງກົດຈະກຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສຳລັບສິນຄ້າ ທີ່ສົ່ງອອກ;

2. ອມພ ສິນເຂົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ໄລ່ລຽງເປັນແຕ່ລະເດືອນ ແຕ່ຫັກບໍ່ໝົດ ພາຍໃນເວລາ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ ເດືອນ ທີ່ມີ ອມພ ສິນເຂົ້າ ເກີດຂຶ້ນ;

3. ອມພ ສິ້ນເຂົ້າ ທີ່ຍັງເຫຼືອໃນເວລາຄວບກິດຈະການ ສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກ ຍົກເລີກ, ແຍກກິດຈະການ, ຢຸດເຊົາກິດຈະການ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຕາມກົດໝາຍ;

4. ອມພ ທີ່ຕິດພັນກັບການຊື້ສິນຄ້າ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຂອງ ສໍານັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ນັກການທຸດ;

5. ອມພ ທີ່ຕິດພັນກັບການຊື້ສິນຄ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຂອງ ຜູ້ໂດຍສານຂາອອກ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໄປຊົມໃຊ້ຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

6. ອມພ ທີ່ ເສຍເກີນ ຕິດພັນກັບການຊື້ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;

ວິທີການ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ການສົ່ງຄືນ ອມພ ສໍາລັບ ຂໍ້ 2 ແລະ ຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ອອກລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການສົ່ງຄືນ ອມພ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ມອບ ອມພ ທີ່ມີການສົ່ງອອກສິນຄ້າໄປຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງ:

1.1. ຖືບັນຊີຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ;

1.2. ນໍາໃຊ້ໃບເກັບເງິນ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບໃບເກັບເງິນ;

1.3. ມີ ສັນຍາ ຊື້ ຂາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເອກະສານຢັ້ງຢືນການສົ່ງອອກ ຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;

1.4. ມີການໂອນລາຍຮັບຕາມມູນຄ່າສົ່ງອອກ ກັບຄືນ ສປປ ລາວ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ໂດຍຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕາມການອະນຸຍາດຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ;

1.5. ແຈ້ງ ແລະ ມອບ ອມພ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມກົດໝາຍ;

2. ຜູ້ມອບ ອມພ ມີສິນເຊື້ອ ອມພ ທີ່ຜ່ານການກວດກາ ສາມເດືອນ ຕິດຕໍ່ກັນ ແລະ ມີບົດບັນທຶກຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ;

3. ຜູ້ມອບ ອມພ ທີ່ມີການຄວບກິດຈະການ ສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກ ຍົກເລີກ, ແຍກກິດຈະການ, ຢຸດເຊົາກິດຈະການ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຕ້ອງ:

3.1. ມີສັນຍາຮ່ວມທຸລະກິດ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານຢັ້ງຢືນ ການຄວບ, ການແຍກ ກິດຈະການຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3.2. ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນການມອບຜົນທະອາກອນ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານຢັ້ງຢືນການຢຸດເຊົາກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3.3. ມີຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ;

4. ສໍານັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ນັກການທຸດ ຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນ ແລະ ເຫັນດີຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;

5. ຜູ້ໂດຍສານຂາອອກ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີໃບເກັບເງິນ ອມພ ແລະ ແຈ້ງສິນຄ້າຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານສາກົນທີ່ໄດ້ກຳນົດ;

6. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ ເສຍ ອມພ ເກີນ ຕ້ອງມີເອກະສານ ແລະ ຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນ.

ສໍາລັບການສົ່ງຄືນ ອມພ ສິ້ນເຂົ້າ ຂອງກິດຈະກຳກ່ຽວກັບ ແຮ່ທາດ ແລະ ພະລັງງານໄຟຟ້ານັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝຶກຈາລະນາ ການສົ່ງຄືນ ອມພ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງ ສ່ວຍສາອາກອນ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ການຂໍຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການຂໍຄືນ ອມພ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍຄືນເປັນແຕ່ລະເດືອນ ນັບແຕ່ເດືອນທີ່ມີ ອມພ ສິ້ນເຂົ້າເກີດຂຶ້ນ ສໍາລັບ ຜູ້ມອບ ອມພ ທີ່ມີການ ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ;
2. ຂໍຄືນ ອມພ ສິ້ນເຂົ້າ ທີ່ຜ່ານການຫັກບໍ່ໝົດໃນ ສາມເດືອນ ຜ່ານມາ ສໍາລັບຜູ້ມອບ ອມພ ຜ່ານການກວດກາ ສາມເດືອນ ຕິດຕໍ່ກັນ ແລະ ມີບົດບັນທຶກຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ.
3. ຂໍຄືນ ອມພ ກໍລະນີມີການຄວບກົດຈະການ ສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກ ຍົກເລີກ, ແຍກກົດຈະການ, ຢຸດເຊົາກົດຈະການ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ມີການຕົກລົງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເປັນຕົ້ນໄປ;
4. ຂໍຄືນເປັນແຕ່ລະເດືອນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ມີການສະເໜີຂອງກະຊວງການ ຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນໄປ ສໍາລັບ ສໍານັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ນັກການທຸດ;
5. ຂໍຄືນເປັນແຕ່ລະຄັ້ງ ທີ່ມີການເດີນທາງອອກຈາກ ສປປ ລາວ ສໍາລັບ ຜູ້ໂດຍສານຂາອອກ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວຕ່າງປະເທດ;
6. ຂໍຄືນເປັນແຕ່ລະຄັ້ງ ທີ່ມີການ ເສຍ ອມພ ເກີນ ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ. ສໍາລັບວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ໃນການສົ່ງຄືນເງິນ ອມພ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສິ້ນເຂົ້າທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງຄືນ

ອມພ ສິ້ນເຂົ້າ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງຄືນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອມພ ສິ້ນເຂົ້າທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອມພ ສິ້ນເຂົ້າທີ່ໃຫ້ຫັກ ຫຼື ສົ່ງຄືນ ແຕ່ປະຕິບັດເງື່ອນໄຂບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ແລະ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4

ການແຈ້ງ ແລະ ການມອບ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການແຈ້ງ ອມພ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງ ອມພ ໃນເວລາມີການນໍາເຂົ້າ ສິນຄ້າ ພ້ອມກັນກັບການແຈ້ງເສຍພາສີຂາເຂົ້າຢູ່ດ່ານປ່ອນນໍາເຂົ້າ;
2. ຜູ້ມອບ ອມພ ຕ້ອງແຈ້ງ ອມພ ບໍ່ໃຫ້ກາຍວັນທີ 20 ຂອງເດືອນຖັດໄປ ຕໍ່ລັດຖະການສ່ວຍສາ ອາກອນ ປ່ອນຕົນຂຶ້ນກັບ;
3. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຈາກນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ແຈ້ງ ອມພ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ ສິບຫ້າວັນ ພາຍຫຼັງຄິດໄລ່ ເກັບ ຫຼື ຫັກ ອມພ ໄວ້ຢູ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ປ່ອນຕົນຂຶ້ນກັບ;

4. ຜູ້ມອບ ອມຟ ໃຫ້ແຈ້ງ ອມຟ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ທີ່ເບີກຈ່າຍເງິນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຈາກການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ.

ລະບຽບການ, ຂັ້ນຕອນ, ແບບຟິມໃບແຈ້ງ ອມຟ ແລະ ແບບຟິມຕາຕະລາງລາຍງານການນຳໃຊ້ ໃບເກັບເງິນ ລວມທັງການແຈ້ງຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການມອບ ອມຟ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ໃຫ້ມອບຢູ່ດ່ານປ່ອນນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຫຼື ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຢູ່ທະນາຄານທີ່ມີບັນຊີຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ໃຫ້ມອບ ອມຟ ໃນເວລາມີການສະໜອງ ສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ;

2. ຜູ້ມອບ ອມຟ ໃຫ້ມອບ ອມຟ ເປັນແຕ່ລະເດືອນ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ ວັນທີ 20 ຂອງເດືອນຖັດໄປ ຢູ່ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຢູ່ທະນາຄານ ທີ່ມີບັນຊີຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ;

3. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຈາກນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມອບ ອມຟ ຢູ່ ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຢູ່ທະນາຄານ ທີ່ມີບັນຊີຂອງ ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນຊຳລະເງິນໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະໜອງດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນໄປ;

4. ຜູ້ມອບ ອມຟ ໃຫ້ມອບ ອມຟ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ທີ່ເບີກຈ່າຍເງິນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຈາກການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຢູ່ທະນາຄານ ທີ່ມີບັນຊີຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 32 ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ຕ້ອງມອບ ຫຼື ຍົກໄປຫັກໃນເດືອນຖັດໄປ

ອມຟ ທີ່ ຕ້ອງມອບ ຫຼື ຍົກໄປຫັກໃນເດືອນຖັດໄປ ແມ່ນ ຜົນລົບລະຫວ່າງ ອມຟ ສົ້ນອອກ ແລະ ອມຟ ສົ້ນເຂົ້າ ທີ່ສາມາດຫັກໄດ້ ໃນກໍລະນີ ອມຟ ສົ້ນອອກ ຫາກຫຼາຍກວ່າ ອມຟ ສົ້ນເຂົ້າ ໃຫ້ຖືວ່າມີ ອມຟ ທີ່ຕ້ອງ ມອບຕື່ມ, ໃນກໍລະນີ ອມຟ ສົ້ນອອກ ຫາກໜ້ອຍກວ່າ ອມຟ ສົ້ນເຂົ້າ ໃຫ້ຖືວ່າມີ ອມຟ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຍົກໄປຫັກ ໃນເດືອນຖັດໄປ.

ໝວດທີ 5

ການເຂົ້າ, ການອອກ ລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ການເຂົ້າໃນລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍ ອາກອນ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າໃນລະບົບ ອມຟ. ສຳລັບ ການເຂົ້າໃນລະບົບ ອມຟ ຂອງຈຸນລະວິສາຫະກິດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການອອກຈາກລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ມອບ ອມຟ ຈະຖືກອອກຈາກລະບົບ ໃນກໍລະນີ ຄວບກຳລັງຈະການ ສຳລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກ ຍົກເລີກ, ຢຸດເຊົາ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ.

ໝວດທີ 6

ການຖືບັນຊີ ແລະ ການອອກໃບເກັບເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 35 ການຖືບັນຊີ

ຜູ້ມອບ ອມພ ຕ້ອງຖືບັນຊີ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ.

ຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນການລົງບັນຊີ, ເອກະສານການບັນຊີ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ພາຍໃນເວລາ ສິບປີ ແລະ ໃຫ້ນຳສະເໜີໄດ້ທຸກເວລາ ຖ້າຫາກມີການກວດກາຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 36 ການອອກໃບເກັບເງິນ

ການອອກໃບເກັບເງິນ ແມ່ນ ການອອກເອກະສານຢັ້ງຢືນ ການບັນທຶກບັນຊີ, ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ, ການຈ່າຍ ອມພ ໃນເວລາຊື້, ການເກັບ ອມພ ເວລາສະໜອງ, ການຫັກ ແລະ ການຂໍຄືນ ອມພ.

ຜູ້ມອບ ອມພ ທຸກຄັ້ງທີ່ມີການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຕ້ອງອອກໃບເກັບເງິນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ.

ການອອກໃບເກັບເງິນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ແລະ ການນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນ

ຜູ້ມອບ ອມພ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະຖານລາຍງານການເງິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ແລະ ການນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 7

ການກວດກາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ຄ້າງມອບ

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການກວດກາ

ການກວດກາ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການປະຕິບັດຜົນທະຂອງ ຜູ້ມອບ ອມພ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາເອກະສານ ຂອງ ຜູ້ມອບ ອມພ ຢູ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ;
2. ກວດກາເອກະສານ ຂອງ ຜູ້ມອບ ອມພ ຢູ່ ສຳນັກງານ, ສາຂາ ຫຼື ຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ລວມທັງ ສາງສິນຄ້າ, ສະຖານທີ່ ການຜະລິດ, ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
3. ກວດກາສິນຄ້າຕົວຈິງ ຂອງ ຜູ້ມອບ ອມພ ຢູ່ສະຖານທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຢູ່ ສາງ, ບ່ອນເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນຕາມຮູບການ ປົກກະຕິ, ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຫຼື ກະທັນຫັນ.

ຜູ້ຖືກກວດກາ ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່, ພາຍຫຼັງສຳເລັດການກວດກາ ທຸກຄັ້ງແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ ຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກການກວດກາເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍຊ້ອງໜ້າ ຜູ້ມອບ ອມພ ທີ່ຖືກກວດກາ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕ້ອງອ່ານ ຫຼື ໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງບົດບັນທຶກດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍຕົນເອງ ແລ້ວໃຫ້ລົງລາຍເຊັນໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ.

ໃນການກວດການັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 39 ການຄຸ້ມຄອງອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ຄ້າງມອບ

ອມພ ທີ່ຄ້າງມອບ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອມພ ຈາກການແຈ້ງມອບທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ມອບ;
2. ອມພ ຈາກ ການກວດກາ ຫຼື ກໍລະນີອື່ນ ທີ່ຜູ້ມອບ ອມພ ບໍ່ທັນໄດ້ມອບ.

ການຄຸ້ມຄອງ ອມພ ທີ່ຄ້າງມອບ ດຳເນີນດ້ວຍການບັນທຶກ ຕິດຕາມເປົ້າໝາຍ, ຈຳນວນ ອມພ ທີ່ຄ້າງມອບ, ເລັ່ງທວງ ແລະ ເກັບເຂົ້າງົບປະມານໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

ພາກທີ III

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຜູ້ມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ມອບ ອມພ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ມອບ ອມພ ມີ ສິດ:

1.1. ໄດ້ຮັບການສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຊີ້ແຈງ, ການອະທິບາຍ ແລະ ການໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ອມພ;

1.2. ໄດ້ຮັບການຮັກສາຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ມອບ ອມພ;

1.3. ໄດ້ຮັບເງິນ ອມພ ທີ່ມອບເກີນນັ້ນຄືນ ຕາມກົດໝາຍ;

1.4. ຮ້ອງທຸກ ກ່ຽວກັບການກະທຳຂອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ;

1.5. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

2. ຜູ້ມອບ ອມພ ມີ ໜ້າທີ່:

2.1. ຄິດໄລ່ເກັບ, ຫັກ, ແຈ້ງ ແລະ ມອບ ອມພ ໃຫ້ ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ;

2.2. ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ ການແຈ້ງ ລາຍຮັບ, ຄິດໄລ່ເກັບ ອມພ ສິ້ນອອກ ແລະ ລາຍຈ່າຍ, ອມພ ສິ້ນເຂົ້າ ຕິດພັນກັບ ການຫັກ ຫຼື ການຂໍຄືນ ອມພ ໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມຄວາມຈິງ;

2.3. ຮັບຜິດຊອບ ມອບ ອມພ ສິ້ນອອກ ຈາກການ ບໍ່ຄິດໄລ່ເກັບ ຫຼື ຄິດໄລ່ເກັບບໍ່ຖືກຈາກ ສິນຄ້າທີ່ຖືກເສຍ ອມພ;

2.4. ລາຍງານບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນຢູ່ ຄັງເງິນ, ທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ;

2.5. ລາຍງານ ມູນຄ່າ ອມພ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ ອັດຕາສູນສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;

2.6. ຖືບັນຊີ ແລະ ນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

2.7. ສະໜອງເອກະສານ ທີ່ພົວພັນກັບການກວດກາ ອມພ ໃຫ້ແກ່ ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຕາມລະບຽບການ ເຊັ່ນ:

2.7.1. ເອກະສານນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງພາສີ ແລະ ຫຼັກຖານ ການຈ່າຍ ພາສີ, ອາກອນ;

2.7.2. ໃບເກັບເງິນ ອມພ;

2.7.3. ສັນຍາ, ຫຼັກການການຈ່າຍ ອມພ ແລະ ອາກອນກຳໄລ (ຖ້າມີ) ຈາກນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

2.7.4. ບົດສະຫຼຸບບັນຊີ ກ່ຽວກັບສາງສິນຄ້າ;

2.7.5. ບັນຊີທະນາຄານ.

2.8. ປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ກ່ຽວກັບ ອມພ ທີ່ຄ້າງມອບ ແລະ ຄ່າປັບໃໝ, ຖ້າຫາກຍັງ ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ກໍຕ້ອງຍິນ ຍອມໃຫ້ ຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ຊັບສິນທີ່ຕົນມີ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າເທົ່າກັບຈຳນວນເງິນ ອມພ ທີ່ຕົນຄ້າງມອບ;

2.9. ຮັກສາ ແລະ ເກັບມ້ຽນ ເອກະສານ ທີ່ພົວພັນກັບການກວດກາ ອມພ ຕາມກົດໝາຍ;

2.10. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 41 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຄິດໄລ່, ການເກັບ, ການຫັກ, ການມອບ ແລະ ການສົ່ງຄືນ ອມພ ຂອງ ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບ ອມພ ຕາມກົດໝາຍ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຜູ້ມອບ ອມພ;
4. ແຈ້ງ ແລະ ລາຍງານ ການລະເມີດກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ອມພ ຕໍ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ;
5. ຮັກສາ ແລະ ເກັບມ້ຽນ ເອກະສານກ່ຽວກັບ ອມພ ຕາມກົດໝາຍ;
6. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ IV

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິເສດການສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳຜິດ ຫຼື ການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
2. ຮ່ວມກັນ ກະທຳຜິດ, ປົກປິດ ແລະ ຊຸກເຊື່ອງ ຜູ້ກະທຳຜິດ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
3. ໃຫ້ ຫຼື ຮັບສິນບືນ, ຄ່າຈ້າງ ລາງວັນ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດເອົາເງິນຂອງລັດ;
4. ໜີ້ນປະໝາດ, ບັງຄັບ ນາບຊຸ່, ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ, ຜູ້ເສຍ ຫຼື ຜູ້ມອບ ອມພ;
5. ຄິດໄລ່ເກັບ ອມພ ໂດຍບໍ່ມອບເຂົ້າງົບປະມານ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
6. ປະຕິເສດການຈ່າຍ ອມພ ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຫຼື ການຊື້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນ ປະເທດ;

7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ຜູ້ເສຍ ແລະ ຜູ້ມອບ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຫ້າມ ຜູ້ເສຍ ແລະ ຜູ້ມອບ ອມພ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຄິດໄລ່ເກັບ, ຫັກ, ແຈ້ງ ແລະ ມອບ ອມພ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ແລະ ບໍ່ທັນເວລາ;
2. ທຳລາຍ, ປອມແປງ ຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ, ປົກປິດ, ເຊື່ອງອຳລາຍຮັບ ແລະ ຊຸກເຊື່ອງການກະທຳຜິດ ທີ່ຕິດພັນກັບການເສຍອາກອນ;
3. ນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນທີ່ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມແບບຟິມຂອງກະຊວງການເງິນ ຫຼື ຟິມ, ນຳໃຊ້ແບບຟິມທີ່ ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ໃຫ້ ຫຼື ຮັບ ສິນບິນ, ຄ່າຈ້າງ, ລາງວັນ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ພາສີ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ເອົາເງິນຂອງລັດ;
5. ປອມແປງເອກະສານ ແລະ ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
6. ໝົ່ນປະໝາດ, ບັງຄັບ ນາບຊຸ່, ທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ

ຫ້າມ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງ ລັດ, ທາງລັດຖະການ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງຜູ້ມອບ ອມພ;
2. ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຖ່ວງດົງ, ແກ່ຍາວເວລາໃນການ ຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂ ແລະ ປອມແປງ ເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ອມພ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ;
4. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບນາບຊຸ່, ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ ຫຼື ຮັບສິນບິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຕົນ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ, ຈິມເຈື້ອ, ພັກພວກ ຫຼື ໝູ່ຄະນະ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍ ຫາຍ ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
5. ເກັບ ອມພ ໂດຍບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກການຈັດຕັ້ງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ນຳເອົາເງິນ ອມພ ທີ່ເກັບໄດ້ໄປນຳໃຊ້ ໂດຍບໍ່ມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ V

ການແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ກ່ຽວກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 45 ການຍື່ນຄໍາສະເໜີຂອງ ຜູ້ມອບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ມອບ ອມຝ ມີສິດຍື່ນຄໍາສະເໜີ ກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດ ອມຝ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ຄໍາສະເໜີຕ້ອງຍື່ນໂດຍກົງຕໍ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນບ່ອນຕົນຂຶ້ນກັບ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບສັງມອບ ຫຼື ແຈ້ງການ ຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຫຼື ວັນພິບເຫັນເຫດການທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີ ມີສິດທາງໃຫ້ຜູ້ສະເໜີສະໜອງບັນດາເອກະສານ, ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະເໜີນັ້ນໃຫ້ຕົນ.

ມາດຕາ 46 ການພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ

ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຕ້ອງພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີນັ້ນ ເປັນຕົ້ນໄປ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ ກໍສາມາດຕໍ່ເວລານັ້ນໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫົກສິບວັນ.

ການຕົກລົງແກ້ໄຂຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດສໍາລັບ ຜູ້ມອບ ອມຝ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຫາກຍັງບໍ່ເຫັນດີນໍາການຕົກລົງແກ້ໄຂນັ້ນ ກໍມີສິດນໍາສະເໜີຕໍ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນຂັ້ນເທິງຖັດນັ້ນ ພາຍໃນເວລາ ຊາວວັນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ມອບ ອມຝ ຍັງບໍ່ເຫັນດີນໍາການແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນຂັ້ນສຸດທ້າຍແລ້ວ ກໍມີສິດສະເໜີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງທຸກ.

ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຕ້ອງສົ່ງຈໍານວນ ອມຝ ແລະ ຄ່າປັບໃໝ ທີ່ມອບເກີນຄືນພາຍໃນເວລາສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນມີການຕົກລົງຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນຂັ້ນເທິງຖັດນັ້ນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາກທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ໝວດ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 47 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມຝ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມຝ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງການເງິນ;
2. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ;
3. ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
4. ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມພ ກະຊວງການເງິນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສຶກສາອົບຮົບ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
4. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ອມພ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ;
5. ຝຶກອົບຮົມ, ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ແກ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ ອມພ;
6. ຊີ້ນໍາ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ ແລະ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ;
7. ຊີ້ນໍາວຽກງານວິຊາສະເພາະ, ຄຸ້ມຄອງ, ສ້າງ, ຍົກລະດັບວິຊາການໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງ ງົບປະມານ ແລະ ປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ ຮັບໃຊ້ກົງຈັກ ອມພ;
8. ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ໃນການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ລົງວິໄນ ຕໍ່ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ;
9. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ ອມພ;
10. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງ ຜູ້ມອບ ອມພ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
11. ພົວພັນ ຮ່ວມມື ກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
12. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ອມພ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກົມສ່ວຍສາອາກອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມພ ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ອມພ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ພິຈາລະນາ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
4. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ອມພ ຂອງສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ;

5. ຄົ້ນຄວ້າລົບລ້າງ ເອກະສານທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມພ ຂຶ້ນລຸ່ມຂອງຕົນ ອອກໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝຶຈາລະນາຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການສົ່ງຄືນ ອມພ ຕາມການສະເໜີຂອງ ຜູ້ເສຍອາກອນ ຫຼື ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
7. ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມວຽກງານ ອມພ;
8. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນລາຍຮັບສ່ວຍສາອາກອນ;
9. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
10. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
11. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ ຕາມການມອບໝາຍ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ອມພ ຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມພ ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ຮ່າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
3. ຝຶກອົບຮົມ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແກ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານ ອມພ;
4. ສ້າງແຜນການເກັບລາຍຮັບຈາກ ອມພ ປະຈຳປີຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
5. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການເກັບ ອມພ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
6. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ;
7. ສະເໜີລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ຝຶຈາລະນາ ຍ້ອງຍໍຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ລົງວິໄນ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ;
8. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ຜູ້ມອບ ອມພ;
9. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
10. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ອມພ ຕໍ່ ກະຊວງການເງິນ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມພ ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄໍາເຫັນຕໍ່ຮ່າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
2. ເຜີຍແຜ່ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ອມພ;
3. ຝຶກອົບຮົມ, ແນະນຳ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ ອມພ;
4. ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເກັບ ອມພ;
5. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງ ຜະນົກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ;
6. ຮັບ, ຟືຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງ ຜູ້ມອບ ອມພ;
7. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ອມພ ຕໍ່ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ມາດຕາ 52 ອົງການກວດກາວຽກງານອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ອົງການກວດກາວຽກງານ ອມພ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມພ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດ ແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສົມວນຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານ ອມພ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມພ;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ອມພ;
3. ການນຳໃຊ້ສິດ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ;
4. ເນື້ອໃນອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ການກວດກາທາງດ້ານວິຊາການ

ການກວດກາທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມຟ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນການເກັບພັນທະ ອມຟ;
2. ການແຈ້ງ ແລະ ການມອບ ອມຟ ຂອງຜູ້ມອບ ອມຟ;
3. ການກວດກາຫຼັງການເສຍ ອມຟ;
4. ການສົ່ງຄືນ ອມຟ;
5. ສະຖານທີ່, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານ ກ່ຽວກັບການຄິດໄລ່ ອມຟ;
6. ການສະຫຼຸບ ການເກັບ ແລະ ການມອບ ພັນທະ ອມຟ;
7. ເນື້ອໃນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ ອມຟ.

ມາດຕາ 55 ຮູບການ ການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີການກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
 2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ;
 3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.
- ໃນການກວດກາວຽກງານ ອມຟ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 56 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ອມຟ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜິດຕິກຳລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອມຟ ຈະຖືກປັບໃໝ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ສຳລັບລາຍລະອຽດຂອງຜິດຕິກຳ ແລະ ອັດຕາປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ VIII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 59 (ໃໝ່) ການປ່ຽນແປງອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຮີບດ່ວນ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແປງອັດຕາ ອມຟ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວສະເໜີຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ນຳສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ອອກລັດຖະບັນຍັດປະກາດໃຊ້, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ເທື່ອຖັດໄປ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ບໍ່ມີສິດປ່ຽນແປງອັດຕາ ອມຟ.

ມາດຕາ 60 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 1 ມັງກອນ 2025 ພາຍຫຼັງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບເລກທີ 48/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ມິຖຸນາ 2018 ແລະ ມາດຕາ 2 ໂຮແມັງ II ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາກ່ຽວກັບສ່ວຍສາອາກອນ ສະບັບເລກທີ 01/ສພຊ, ລົງວັນທີ 7 ສິງຫາ 2021.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພົມວິຫານ